

Pélé Yoets

Pourim - Pé

פורים הם ימים טובים נזכרים ונעשים, ימי משתה ושמחה שמחה של מצוה, כי הן הראנו ה' חבה יתרה, כי בהיותנו בסעדת אחשורוש עומדים ומכעיסים לפניו, ובאותה שעה נתחיבו על שנהנו מסעדתו של אותו רשע (מגילה יב א). באותו פרק חס רחמנא עלן והקדים רפואה למכה שנהרגה ושתי, שלבסוף רפואה פרח במשתה היין, ומתוך כך קבעו הימים האלה ימי משתה ושמחה, וזכינו בו בארבע מצוות: מקרא מגלה, ומשתה ושמחה, ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים, והן מצוות חביבות הבאות מזמן לזמן, וסודן רם ונשא, וראוי לזהר בהן ביותר לעשותן כתקונן דהינו, מקרא מגלה אות באות תבה בתבה בשפה ברורה ובנעימה. ואף מי שאינו יודעה ידחק עצמו ויבקש ברצי כסף מי שיאמר אתו, ויתנהל לאטו, כי הסומכים עצמם לצאת על ידי שמיעה, קרוב לודאי שאינם יוצאים ידי חובה, שכמעט בלתי אפשר שלא יפסידו מלשמע תבה אחת. ומטעם זה אם הקורא כבר יצא ידי חובה וקורא להשמיע לאחרים, אנשים או נשים, אין ראוי לברך ברכה בשם ומלכות בשבילים, דלמחש בעי שמא יפסידו מלשמע תבה אחת, ונמצא ברכתו לבטלה. וידוע שגם הנשים חייבות במצוות היום הזה כאנשים, וצריכות לזהר לקימן כתקונן:

ומצות משתה ושמחה ראוי לזהר בה לעשות עקר הסעדה מבעוד יום, לא כמו שנוהגים קצת שעושים עקר הסעדה בלילה. וצריך להרבות בשתיה מעט יותר ממה שהוא למוד, עד כדי שיהא מבסם, שמח וטוב לב, שמחה של מצוה, לא שמחה

Questions au Rav Dayan (tome 5)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

של הוללות כמנהג ההוללים ששותים יין רב, עד שיוצאים מדעתם ועושים מעשים אשר לא יעשו, ומדברים דברים אסורים מינים ממינים שונים, מאבדים מצות תפלת מנחה, ומצות ברכת המזון דאוריתא, ומצות תפלת ערבית, ואומרים שעושים לשם מצוה, אבל עברה היא בידם, כי לא צוה השם לעבר על מצוותיו, אטו על הנסים ועל הפרקן הגמול הזה קוה, ישתקע הדבר ולא תהא כזאת בישראל, רק ישמח ישראל בעושיו שמחה של מצוה, במדה במשקל ובמשורה, והשתיה כדת של תורה:

ומצות משלוח מנות איש לרעהו, אשריהם ישראל מקימין אותה יותר מהחיוב, אבל מה טוב לשלח למאן דאיתיקור מתיקר בה כגון גדול לקטן, ולמאן דאית לה קפידא עלוה כדי לשמח לב אמללים ולהחיות לב נדכאים, ולהרבות אהבה ואחוה שלום ורעות, דכיון דעביד מצוה חדא ליעביד מצוה אחרית. וכן מצות מתנות לאביונים מקימין אותה, אבל מי זה ערב אל לבו דכדמבעי לה למעבד עבד דלפם גמלא שיחנא (כתובות סז, א). ומצות צדקה ביום הזה היא העולה על שאר ימים, שנלוה עמה גם מצות מתנות לאביונים. ולפי סודן של דברים בחנכה ופורים ראוי להרבות בצדקה עם עמלי תורה, שהימים האלה הם בסוד נצח והוד תמכין דאוריתא, כמבאר בדברי רבנו האר"י ז"ל. והערך בזמן הערך, חביבה מצוה בשעתה, כי מכמה זמן קדם פורים העניים לווים על סמך הכנסת פורים, ואחר הפורים ההוצאה מרבה לצרך פסח, הנה כי כן ראוי לרחם עליהם ולחשב שתהא הכנסה כיציאה, שעניהם של עניים תלויות על העשירים, והעשירים תלויים במי שאמר והיה העולם, אם מוסיף מוסיפין לו, איש כמתנת ידו ברכת ה' היא תעשיר, ולכן החלש יאמר גבור אני לעזרת ה' בגבורים, והשם יעזר לו:

Questions au Rav Dayan (tome 5)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions